

Hrabrost je mnogo više

Prolazila sam Knez Mihajlovom. Ništa se nije promenilo. I dalje se u žurbi pozdravljamo. Ne zastajkujemo. Odlazimo na posao koji najčešće ne volimo, ali od njega živimo. Lako osuđujemo. I uvek nam nešto nedostaje. Sreća. Novac. Ljubav ili vreme.

Zastala sam na trenutak.

Bio je decembar. 8 časova. Devojčica s gitarom u ruci, sedela je na kartonu, ogmuta tankom tkaninom. Svirala je „I am Saling.“ Prsti su joj promrzli, usne pomodrele, ali osmeh nije nedostajao. Izula je cipele, jer su joj bile male. I na trenutak odložila gitaru. S njene leve strane stajala je metalna kutija. Prazna.

- Da li si svesna koliko si hrabra, izustila sam.
- Grešiš, odgovorila je. Ja nisam hrabra.
- Skromnost i hrabrost, prommljala sam.
- Sedi, rekla je. Evo, uzmi gitaru. Zasviraj i nasmej se. Jesi li hrabrija ? Hrabrija od malopredšnjeg trenutka
- kada si prišla strancu, ostavila novac i zatražila iskrenost. Odgovore od života.
- Pogledala sam je i začutala.
- Znaš li u čemu je tajna ? Želja za životom.
- Da li je dovoljna, upitala sam je ?
- Da li je dovoljna ? Ti sama odlučuješ.
- Ja verujem da je hrabrost biti pošten.
- Bojim se da grešiš. Hrabrost je mnogo više. Hrabrost je kad se sam boriš za poštenje.

Helena Himel

apsolvent Istorije Umetnosti na Filozofskom Fakultetu u Beogradu